

ר"ת	יציאה	כניסה
20:58	20:23	19:06
20:56	20:26	19:21
20:58	20:27	19:16
20:57	20:23	19:24

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת נשא | חג השבועות • ה' סיון תשפ"ב • גליון 774

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

מאמר ראש הישיבה

וזוהי רק ההתחלה

הטיפול שלא נגמר

לא היה צל של ספק שהטיפול הזוגי שעברו הציל להם את חיי הנישואין. חיים ודבורה שכבר כמעט פירקו את החבילה, ישבו במפגש העשירי והאחרון עם היועץ הזוגי שטיפל בהם, וכעת הרשו לעצמם להסתכל לאחור ולהתרשם מכברת הדרך המדהימה שעברו יחדיו: מניתוק רגשי ושכבות משקעים והרבה דם רע הם הפכו לזוג חברים טובים שיש ביניהם יחסי אימון עמוקים ותקשורת מצוינת.

לפני שהמטפל הזוגי נפרד מהם, הוא ביקש שיקשיבו לדבריו האחרונים בקשב רב. "דעו לכם", אמר, "אם אתם יוצאים מכאן ואתם חושבים שסיימתם את הטיפול, ועליכם על דרך המלך - או אז אתם בדרך המהירה והבטוחה להתרסקות הבאה. אבל אם אתם מבינים שהטיפול הזוגי לעולם לא נגמר, ואתם חייבים להמשיך ולטפח את הזוגיות שלכם ולהשקיע בה - מובטח לכם שאתם רק תעלו מעלה מעלה ותוכלו לכבוש כל פסגה ולהתעלות מכל משבר ביחד. כל עבודת נפש בחיים האלה ובפרט העבודה על שלום הבית זה דבר שלא נגמר לעולם. זו עבודת החיים. אסור להתרגל. אסור לחשוב שהחיים חזרו למסלולם. השלום בית חייב להיות תמיד בראש מעייניכם."

היופי של החיים

זה מסר שהוא נכון לכל דבר אמיתי ופנימי בחיים האלה. העבודה אף פעם לא נגמרת **וזה בדיוק מה שיפה בחיים**. תמיד מתקדמים, תמיד משתפרים, תמיד מגלים דברים חדשים. החיים גם צופנים בדרכם הרבה מאוד מהמורות, וצריכים תמיד להיות מוכנים וערוכים. כאשר אדם תמיד **מונח בעבודה** הוא תמיד דרוך ותמיד ייגש לכל בעיה מתוך מקום של עבודה וממילא המשברים

רק יבנו אותו ויקדמו אותו.

נה ספרנו שבעה שבועות. עשינו מאמץ גדול לקניין התורה. השקענו והגענו ליום הגדול. ועכשיו ערב חג השבועות רגע לפני שהעבודה "נגמרת" ואנחנו ניגשים לאכול את הפירות - זה הזמן להזכיר לעצמנו שהעבודה לא נגמרת, היא רק מתחילה.

קניין התורה, לזכות לקבלת התורה - זו עבודה יומיומית. עשינו מהלך מרוכז וחזק כדי לזכות ליום החמישים - אבל קבלת התורה זו לא עבודה חד פעמית. זה רק הפתיח והזרז לעבודה קבועה ויסודית ויומיומית של קבלת התורה היומית.

המפתח לחידושים

במאמר הקודם הזכרנו שחג השבועות הוא השרש לכל קבלות התורה שבכל יום ויום כמו שאנחנו מברכים בכל יום בשם ומלכות: "נותן התורה".

בברכות קריאת שמע, בברכה השנייה שהיא "אהבת עולם", אנחנו מבקשים בכל יום מחדש "ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך ודבק ליבנו במצוותיך..." כי זו עבודה יומיומית. בכל יום צריכים סיוע אלוקי מחדש.

הנצי"ב מוולוז'ין העיד על עצמו שבכל יום שהוא לא מגיע לידי בכייה בברכת "אהבת עולם" - הוא לא מצליח לחדש חידושים בתורה! הצדיקים הרגישו וידעו שהעבודה של קבלת התורה היא עבודה יומיומית, עבודה שמתחדשת ממש בכל יום.

ספירת העומר רק ממקדת אותנו ומראה לנו מהי **העבודה העיקרית** שאנחנו צריכים לעבוד בכל יום ויום כדי לזכות לקבל את התורה מחדש בכל יום.

אז מה העבודה?

עיקר העבודה של ימי הספירה שזו עיקר ההכנה שלנו לקבלת התורה הוא **התיקון של היחסים שבין אדם לחבירו**. אנחנו מציינים את מותם של תלמידי רבי עקיבא כדי לתקן את הפגם שלהם ולהתחיל לנהוג כבוד זה בזה, כדי שנבין ונפנים שתכלית התורה היא המעשים. אנחנו מזכירים זאת לעצמנו מחדש בכל שנה ושנה שכאשר אלפי ורבבות תלמידי חכמים למדו תורה ולא תרגמו אותה למעשים הם נעשו בעונש חמור ביותר.

ולעומת זאת, רבי עקיבא בעצמו זכה לתורה שלא היה כדוגמתה מימות עולם רק בזכות מידותיו הטובות, בזכות אהבת ישראל שלו. וכן לאחריו, תלמידו רבי שמעון וחבורתו זכו למה שזכו רק בזכות האהבה שביניהם.

כמו כן בימי הספירה אנחנו קוראים את פרקי אבות הכנה לקבלת התורה, כי בפרקי אבות לצד חיזוקים והדרכות רבות ללימוד התורה, ישנן גם אזהרות והדרכות רבות לעניינים שבין אדם לחבירו.

ולכן גם כל אחד ואחת מאיתנו שרוצים לקבל את התורה בכל יום מחדש חייב לשים לנגד עיניו לעבוד ולהדגיש את העניין של אהבת ישראל וה"בין אדם לחבירו".

אווירה טובה

כדי לזכות לתורה צריכים למצוא חן בעיני ה' יתברך, שייתן לנו את המתנה הטובה שהיא התורה. אבל מסכת אבות מזכירה לנו שהדרך למצוא חן בעיניו יתברך היא: "כל שכל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו".

תחשבו מה זה אומר "שרוח הבריות נוחה הימנו". זה לא אומר רק לא לעשות שום דבר רע, אלא זה אומר גם להיטיב ולעזור ולהאיר פנים ולרחם ולהסביר **ולעשות הרבה טוב בעולם**.

זה גם אומר לעשות הרבה מאוד דברים **לפנים משורת המשך בעמ' 3**

5' מ'י

עם ישראל מדבר אהבה

לקבל את התורה

כל כוחו וסורו עצמו בידיו וברגליו כאשר יוכל, והנה גרר עצמו לקומה - 81, פוקח הוא את עיניו ומצא שם מעלית שנטמנה שם להקפיץ את זה שהגיע לשם - לקומה ה- 100.

הקב"ה טמן מעלית לכל הבא ליטרה! לאדם נדמה לא יתכן שאצא ממציב זה, כל כך מסובך אני בחטא, קשור בו, היאך אוכל לבדי לצאת ממנו, הרי אני זקוק לנס ממש.

התשובה היא, אכן, באמת לכך לא תוכל לצאת ממנו, ואכן זקוק אתה לנס ממש, אולם תזכה בו, מה שמוטל עליך הוא להשתדל ולהתאמץ בלבד, ובכך מובטח אתה שטמונה לך מעלית במהלך עלייתך שתקפיץ אותך לקומה הנרצית.

ודע שהנמשל הוא עוד יותר מהמשל, במשל שהבאנו לא מצוין שהבטיח השר שישנה מעלית במהלך הדרך, ולא מצוין שישנם גם כמה מעליות זמניות במהלך ה- 80 קומות הראשונות.

אולם הנמשל, ראשית הקב"ה מבטיח שטומן הוא מעלית במהלך העליה, ועוד גם לא רק מעלית אחת לבסוף, אלא גם במהלך כל הקומות הראשונות טמונות מעליות שיקפיצו את ה"לוחם" לעוד קומה ועוד קומה, עד שלבסוף יזכה להגיע לתכלית, וככל שיחפוף לעלות יותר כן יימצאו לו מעליות נוספות, שיקפיצוהו למדריגות נוספות כאשר יחפוף, וזוהי הבטחת ה"הבא ליטרה מסייעין בידו".

נלמד אותו לכסוף הוא לא ידע למה לכסוף, ע"ד משל אם נאמר לכן אדם בעוד 50 יום תקבל מליון דולר הוא יספור ויתגעגע כל יום מתי הוא כבר יגיע ליום שבו בוא יקבל את המליון דולר, אבל לקבלת התורה אנו לא מתגעגעים, כי אנו לא יודעים מה היא התורה הקדושה ומה היא ערכה של התורה שלשם כך אנו צריכים לכסוף.

לכן צריך האדם בשלב ראשון ללמוד על מעלת לימוד התורה, ללמוד בספרי מוסר מה התורה עושה לכן אדם וכל זה אי אפשר לכתוב ולתמצת ביריעה כה קצרה, זה דורש שימת לב ועבודה מתמדת עד שהאדם יניס בליבו, ולא יחשוב האדם שאין לו סיכוי כי לא מבקשים מאף אחד להיות מושלם, מבקשים ממנו רק שישתדל ועל ידי זה יקפיץ אותו הקב"ה בכמה דרגות וכמו שמסופר בספר אור לנתיבתי (של הג"ר יעקב ישראל לוגאסי שליט"א), משל לשר גדול שהיה בעירו בנין בן מאה קומות, והכריז: מי יאה הגיבור שיעלה ברגליו לקומה המאה? רבים מגיבורי עירו ניסו את כוחם, והנה בקומה ה- 40 נותרו 40, בקומה ה- 50 נותרו 30, בקומה ה- 60 נותרו 20, בקומה ה- 70 נותרו 10, בקומה ה- 80 נותרו 1. גיבור זה שנתר לבדו בקומה ה- 80 חישב מה הוא עושה מעתה, הרי נחלש הוא למאד והיאך יעלה עוד 20 קומות האחרונות שקשות הן מהראשונות מחמת החולשה שמכבר ברגליו. החליט שמאמץ הוא את

אנו עומדים ערב היום הגדול שבו הקב"ה נתן את התורה הקדושה, ובאמת צריך לתת את הדעת מדוע חג השבועות נקרא בשם "מתן תורה" ולא נקרא בשם חג "קבלת התורה"?

אלא אומר הה"ק מקאצק זי"ע, כי בחג השבועות היה זמן נתינה, ולכן נקרא בשם "מתן תורה", אבל קבלת התורה היא בכל עת, כמו שאנו מברכים בכל יום "נותן התורה" ולא מברכים "נתן התורה", כי התורה ניתנת בכל עת.

ועוד תירץ כי בזמן שקיבלנו את התורה, נתן הקב"ה בצורה שווה לכולם את התורה, אבל קבלת התורה לא קבלוה בשווה אלא לפי ערך המשיג (שיש"ק פולין שבועות).

ומכיוון שקבלת התורה תלויה בנו, היינו בערך המשיג, צריכים אנו להתבונן יחד וללמוד כיצד ומה הכלים הנדרשים לקבלת התורה.

רבי נתן מברסלב (ל"ה חו"ס - ה'ל' גבית חוב מהיתומים ה"ג-ז), מסביר שעיקר קבלת התורה תלויה בהכנה של ימים אלו שספרנו בהם וכספנו לקבלת התורה, כי כאשר האדם כוסף ומשתוקק לקבלת התורה, זהו כבר טהרתו, אך כדי לכסוף לקבלת התורה צריך לדעת מהי התורה, אדם שחג השבועות אצלו הוא עוד יום גם אם

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

מהלכות חג השבועות

מצווה. כך פסק בשו"ת דברי בניהו (חלק כ"ד סימן ל"ד) על פי ה"ל.

האם ביו"ט מותר להעביר אש בגפרור מהצד האדום? האם זה נקרא מבעיר?

אין איסור הבערה בצד האדום כאשר מעבירים מאש לאש, אבל יש איסור להדליק את הגפרור על ידי מקור חום שאינו אש על ידי הגפרית, למשל להצמיד אותו לזכוכית של נורת ליבון שעל ידי החום לבד יתלקח, שזה נחשב הבערה ממש ולא העברה של אש קיימת. שו"ת אז נדברו (חו"ד סימן ס"א), ועיין בשמירת שבת כהלכתה (פרק י"ג סעי' ג').

האם מותר לקדש מבעוד יום בחג השבועות, או שצריך להקפיד לקדש דווקא לאחר שנהיה לילה?

לכתחילה נכון להמתין מלקדש עד לאחר שעברו עשרים דקות מהשקיעה, ובפרט בארץ ישראל שניתן להחמיר בקלות ולהמתין עד הלילה, ומכל מקום בשעת הצורך הרוצה לסמוך על המקילים, ולקדש על הכוס מבעוד יום ולהוסיף מחול על הקודש יש לו על מה שיסמוך, שכן הוא מעיקר הדין, וגם המנהג כן. ובפרט בארצות אירופה וכדומה, שהשקיעה מתאחרת מאד בימי הקיץ, ובני הבית מצטערים לשבת ולהמתין עד הלילה, יש להקל להם לקדש ולסעוד מבעוד יום. ואם אפשר טוב שימתין עד תחילת השקיעה, ואז יקדשו ויסעדו. ולאחר מכן יאכלו כזית לחם בצאת הכוכבים, ועליהם תבוא ברכת טוב. (יחיה דעת חלק ו' סימן כ'. שו"ת חזון עובדיה חלק א' סימן א').

כרת. והטעם למנהג זה מובא בפוסקים משום שבליה שקודם מתן תורה הלכו ישראל לישון וכשהגיע שעת קבלת התורה היו רדומים והוצרך הקב"ה להעירם על ידי קולות וברקים שהיו לפני מעמד הר סיני, ולכן אנו צריכים לתקן זאת על ידי זה שאנו עומדים על המשמר בלילה הזה.

באיזה לימוד ראוי להתעסק בליל שבועות?

נכון ללמוד עם הציבור את התיקון שנדפס בספר "קריאי מועד" תיקון ליל שבועות, שנתקן ונסדר על פי הזוהר והמקובלים. ומכל מקום מי שחשקה נפשו לעסוק בש"ס ופוסקים אין למחות בידו כי יש לו על מה לסמוך. מן הרב חיד"א (לב דוד פרק ל"א) כתב שהמנהג מפורסם בכל תפוצות ישראל מכמה מאות בשנים לקרות בחבורה הסדר המתוקן סרבינו הא"ר, ועי' בחזון עובדיה (שם).

האם מותר לומר לגוי ביום טוב להדליק תנור חשמלי או להדליק את החשמל?

מותר לומר לו לעשות כך אם יש צורך מיוחד לכבוד יום טוב או לכבוד סעודה, מכיון שאיסור הבערת חשמל ביום טוב אינו אלא מדרבנן יביע אומר (חלק ב' סימן כ"ו אות ב') שבט ה"ל (חלק ח' סימן קכ"א), ולכן זה נחשב לשבות דשבות במקום

נהוג ישראל להיות ערים כל הלילה בחג השבועות, מה המקור למנהג זה ומה המעלה בזה?

שורש המנהג מובא בזוהר הקדוש (פרשת אמור דף צ"ח) "חסידים הראשונים לא היו ישנים בלילה הזה, והיו עוסקים בתורה, ואומרים: בוא לחול מורשה קדושה לנו ולבנינו בשני העולמות". ובמעלת הלמוד בלילה הזה נאמרו כמה מעלות: בהקדמת הזוהר (חלק א' דף ח') "כל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושומחים בו, כולם יהיו רשומים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של העולם העליון". בכתבי רבינו האריז"ל (שער התפילה עיין חג השבועות ד"ה ולק) מובא "ודע כי כל מי שלא יישן כלל אפי' רגע בלילה הזה ויהיה עוסק בתורה כל הלילה מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא". בספר מועד לכל ח' לרבינו חיים פלאגי (סימן ח' סעיף ט"ז) מובא מי שאינו ישן בלילה הזאת יהיה לו לסימנא טבא שלא יעם ולא ישן מזלו ומבטח לו שישלים שנתו, וזוכה לבנים ובני בני תלמידי חכמים, ועושה תיקון לשכינה, ומתקן פגם הראות. בספר תורה לשמה לרבינו הבן אבי חי (סימן תמ"ט) מובא שלימוד תורה במשך לילה שלם מועיל לכפר על עונות שנתחייב עליהם

סיפור שהוא נחמה

ולאדם שמתקרב
לחדר
בזמן זה
נשקפת
סכנה
הזהיר
המלך את
בנו בהזהרות
חסרות עד
שיצאה ההבטחה מפיו

בזמן
שלא יתקרב לחדר הכומר
ההתבודדות. הכומר והנסיך למדו
עוד חכמות
מסובכות מאוד שהביאו הרבה סיפוק לירוש העצר
העתידי. באחד הימים לאחר הלימוד, קרוב לעת ערב
סגר הכומר את הספר ואמר לנסיך, "תם זמן הלימוד
חביבי כעת אני צריך להתבודד" סקרנותו של בן המלך
גברה והוא הרגיש דחף אדיר להציץ רק פעם אחת
לחדרו בזמן ההתבודדות. כשהתרוקן המסדרון הוא
התקרב בצעדים שקטים לכיוון חדר הכומר ואזר אומץ
ופרץ את הדלת הנעולה. מבטו המבוהל של הכומר
נפגש במבטו הנועז של הנסיך, הכומר ישב בחדר שידו
חשופה ורצועת תפילין על זרועו ואחת בין עיניו, על
ראשו טלית המשתפלת עד לרצפת החדר. הכומר
המבוהל סימן לנסיך להיכנס.

כשסיים את התפילה נפנה אל תלמידו קצר הרוח
ואמר לו: תחילה תבטיח שלא תספר את אשר ראו
עיניך" הנסיך הבטיח - "בתנאי שתסביר לי את כל
מעשיך". לאחר ההבטחה סיפר 'הכומר' כי הוא יהודי
והוא מנסה להישאר יהודי במסווה של כומר, הוא גם
סיפר לו שתורת היהודים היא החכמה והאמיתית והנסיך
נפל לרגלי הרב הכומר וביקש ממנו שילמדו תורה זו.
ואכן סאז השיעורים הפכו לשיעורי תורה והנסיך שתה
בצמא את כל דברי התורה. באחד הימים יגש בן המלך
לרבו ואמר לו: אנא מורי ורבי רוצה אני להתגייר עזור
לי בתהליך זה. לאחר ניסיון לדחות אותו כפי ההלכה,
נאות הרב לבקשה והחלו ללמוד את כל ההלכות עד
שהלך בן המלך לעיירה רחוקה והתגייר ברבות הימים
כשנפטר הנסיך, היהודי וניצבה נשמתו לפני ב"ד של
מעלה שם הכף נטתה לטובתו עד שהגיע השטן ומצא
קיסרוג, הילד חי תחת אם נכריה, כזה דבר יחשב כפגם
וכתם הדורש תיקון. שקלו בבי"ד של מעלה והחליטו
שתרד נשמת הצדיק ותחיה אצל אם יהודיה צדקנית
וכשישלים הצדיק את תפקידו ישוב למקורו כדי שלא
יתלכך בחטאים."

סיים הבעש"ט את סיפורו, "בן המלך זכה לגדול
אצלכם, במשך שנתיים הייתה לך הזכות לגדלו ולהחזירו
לשמים נקיה וצחה מכל רבב..."

בית מדרשו של הבעל שם טוב היה גדוש בלומדים,
הלומדים נבהלו לשמוע קולות בכי קורעות לב. מה
קרה? התפלאו העוֹכחים, סקרנים לדעת מהם קולות
הבכי השבורים. "לחדרו של הרבי" סיפר יוסל הידען,
"נכנסה אישה ממררת בבכי, לפני כמה שנים היא באה
להתברך מהרבי מכיוון שלא היו לה הרבה שנים ילדים
ואכן נפקדה האישה בבן. כעת היא הגיעה לרבי שהיא
בוכיה וממררת בבכי קורע לב, לפני זמן מה נפח בנה
הפעוט את נשמתו" בחדר הרבי, הבעל שם טוב הקדוש
ישבה האישה וגעתה בבכי תמרורים, "רבי קדוש, הרי
ברכת אותי לפני שנים ספורות בבן זכר וכעת נלקח הוא
ממני לעולם שכולו טוב, אוי מה אעשה, כעת אם שכולה
אנוכי" "אל נא תבכי" ניחם הרבי את האם השבורה,
הקשיבי לסיפור הבא ותשאבי נחמה: "במדינה אחת
חיו יהודים רבים והמלך נתן להם לקיים את מצוות
התורה בנחת ובבטחה.

המלך היה כל כולו מסור למדינה הוא לא נתן למוחו
אף רגע של פנאי למחשבה האין ייתכן שחסר בניס
הוא? רק אשתו, המלכה, לא נתנה לו מנוח מפעם לפעם
הגיעה אליו והזכירה לו תמיד על כך שחשוכי בניס הם.
קרא המלך לטובי הרופאים אך גם הם לא הועילו ולא
הצליחו לתת מזור. חשב המלך מה עוד ביכולתו לעשות,
וזכר "אין לא חשבתי על זה עד עכשיו" הביזקה מחשה
במוחו. "קראו מיד ליועצי החכם" ציווה המלך. תוך דקות
מספר הופיע היועץ והמלך שטח בפניו את אשר ידוע
ליועץ כבר. חכך היועץ בדעתו מה ייתן לעשות והשיב
את תשובתו מתונות: "יודע אדוני המלך שבממלכתך יש
יהודים רבים, אם תגזור עליהם שהם יתפללו עליך ותטיל
עליהם עונש כבד אם לא תיוושע ודאי זו תהיה הישועה
שלך". המלך שהיה אוהד יהודים חשש מלעשות זאת
לבסוף הבין שאין מנוס והורה להוציא כרזות בכל רחבי
המדינה: "יהודים הסכימו ושמעו, חייבים אתם להתפלל
לאלוקיכם שאדונו המלך יפקד בבניס ואם תוך שנה
למלך לא יהיה בן אתם תגורשו כולכם. מהארץ" מפוחדים
יגשו ראשי הקהל לרב ושטחו בפניו את צרת הרבים,
הרב הורה לנכס את כולם ועם ישראל פתחו בתפילה
ללא הפסקה ובדמעות מרובות לישועה. נשמה אחת
שהייתה בשמים ושמעה את תפילתם הגיעה לפני ה'
יתברך ואמרה לו. שהיא מוכנה לרדת לעולם שוב ולהיות
בן למלך רק שתתבטל הגזירה הנוראה וכך היה ירדה
הנשמה הטהורה לעולם בדמות נסיך. הנסיך היה חכם
פיקח ואביו המלך הצמיד לו את טובי המורים שלימדו
אותו את כל סוגי החכמות. עד שכבר ידע בן המלך
את כל החכמות וראה אביו שאין עוד מה ללמדו לכן
קרא לכומר ואמר לו שילמד את בנו את הדת הנוצרית.

"בקשה יחידה אליך הוד רוממותו, בזמן שאני מתבודד
לא יתקרב בן המלך לחדרי. שהרי אני עולה לשמים

הדין. כי אף על פי שאדם יכול לעמוד על "זכויותיו"
בדין וייתכן שהוא באמת צודק, אבל זה לא מוסיף
לאווירה של רוח הבריות נוחה הימנו. זה בבחינת
"להיות צודק ולא להיות חכם". חכמינו אומרים על
כך בחריפות שירושלים חרבה על כך שדנו בה דין
תורה ומסבירה הגמרא: "שהעמידו דיניהם על דין
תורה ולא עבדו (=עשו) לפני משורת הדין".

השותף של הבורא

ולמה זו ההכנה וזה הדבר העיקרי שבו תלויה
כל התורה וגם כל הקיום של עם ישראל ושל בית
המקדש?

יש בזה יסוד חשוב ביותר באמונה ובסודות הבריאה.
כי הקדוש ברוך הוא ברא את העולם כדי להיטיב
לבריותיו. כל דבר שגורם לעולם הזה להיות טוב - הוא
בעצם ה"עזרה" הגדולה ביותר לקדוש ברוך הוא. זו
השותפות האמיצה ביותר להוציא את רצונו של ה'
יתברך מהכוח אל הפועל. זה החיזוק והסיוע הגדול
ביותר לתכלית של כל העולם הזה.

גם התורה הקדושה שהיא קיום הבריאה - החשיבות
שלה והמטרה שלה היא: "דרכיה דרכי נועם וכל
נתיבותיה שלום" - להפוך את העולם למקום נעים
שיש בו שלום ואהבה, ולכן תלמידי חכמים, שלומדים
באמת את התורה, הם מרבים שלום בעולם. אפילו
כל המחלוקות - אם הן לשם שמיים - בסופו של
דבר רק מרבות אהבה ושלום כמו שאומרים חז"ל
על הפסוק: "את והב בסופה".

ולעומת זאת, כאשר אדם מצער או אפילו רק
מתעלם מהצער של הזולת - הוא הופך את העולם
כולו למקום שפחות נעים להיות בו, פחות טוב
לנבראים, וממילא הוא ממש מתנגד לכל המטרה
של בורא עולם, הוא פועל ממש נגד הבורא.

זו הסיבה העמוקה לכך שאם רוח הבריות לא נוחה
ממישהו, גם רוח המקום לא נוחה ממנו ולא משנה
כמו הוא לומד וכמה מצוות הוא עושה.

לקח טוב

אורייתא וקודשא בריך וישראל חד. ה' הוא טוב
ומיטיב. ומה הוא טוב, גם אנחנו צריכים להיות טובים.
כדי שנהיה "ישראל" באמת, אנחנו צריכים להיות
דומים לה', וכך נוכל לקבל את התורה האמיתית
שהיא תורה של טוב וחסד, תורת חסד על לשונה.

יהי רצון שנזכה בחג הקדוש הבעל"ט ובכל יום
ויום מחדש להיות טובים באמת ולהיטיב לזולת וכך
להתחבר עם הבורא ברוך הוא שהוא מקור הטוב,
ועל ידי זה נזכה ל"לקח טוב נתת לכם" ואין טוב
אלא תורה.

ברכת שבת שלום ומבורך

שומרים על קדושת ביהכ"ס - לומדים הלכה
אסור לישון בבית הכנסת
ואפילו שינת עראי
אבל בבית המדרש מותר
שינת עראי לצורך הלימוד
(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

מרפא לנפש

מאת הרב שלום ארוש שליט"א

בית המשפט האמיתי

תארו לעצמכם, שכל האסירים שיש במדינת ישראל, בכל בתי הסוהר, המחכים למשפט, כל אחד עם התביעות העומדות נגדו, חמורות וקלות - זה עומד לקבל עשרה מאסרי עולם, וזה עומד לקבל הוצאה להורג, וזה - יעקלו לו את כל רכושו, וזה יקבל קנס וכו' וכו' - כולם מקבלים יום אחד מכתב משר המשפטים, שבו כתוב הנוסח הבא:

לכבוד: כל האסירים!

הנדון: החוק החדש הנותן אפשרות לכל אסיר לשפוט את עצמו.

אסירים יקרים! בהתאם לחוק החדש שנחקק בכנסת, הריני להודיע לכם, שמהיום ישנה לפניכם בחירה בין שתי אפשרויות, כיצד לתת דין על הפשעים שביצעתם נגד חוקי המדינה: האפשרות הראשונה: יש ביכולתו של כל אסיר ואסיר להתייצב לפני השופט העליון, להתוודות על כל הפשעים שעשה, להתחרט עליהם ולבקש סליחה, ולקבל על עצמו שלא ישוב אליהם עוד. החוק קובע, שאסיר שבחר באפשרות הזאת, יצא זכאי לגמרי בדין, והוא יצא לאלתר מבית הסוהר, וכל התיקים הפליליים שלו יושמדו, ולא יזכרו עוד לעולם. עוד הטבה לאלה שיבחרו באפשרות זו היא, שבצאתם מבית הסוהר הם יקבלו הקלות גדולות בפרנסה, ועזרה בכל נושא, וכן יקבלו אישור כניסה חופשית לכל משרד שירצו, ולקבל עזרה בכל נושא שירצו, וגם משרדו האישי של ראש המשלה - יוכלו להיכנס אליו בכל זמן שירצו, בכל עת ובכל שעה, ולדבר עם ראש המשלה ולבקש ממנו כל מחסורם. כמו כן יקבלו תנאי פנסיה מועדפים ויחכה להם צ'ק גדול לעת זקנה. האפשרות השנייה: שיבחר האסיר להישפט בבית משפט בהליך הרגיל, כפי שכבר נקבע לו, ולתת את הדין על כל פשע ופשע, על פי כל חומרת הדין ובכל הדקדוקים, וכל אחד יקבל

את העונש הצפוי לו, כפי המידע שכל אחד קיבל מעורך הדין שלו. ועתה הבחירה בידיכם... על החתום: שר המשפטים

עכשיו כל אחד יהיה אמיתי! האם יעלה על הדעת שיהיה איזה אסיר, שלא יבחר באפשרות הראשונה לשפוט את עצמו? דהיינו שיחליף את האפשרות לשפוט את עצמו ולצאת זכאי ולקבל את כל ההטבות שהוזכרו לעיל, שפירושה: הקלות בפרנסה - כפשוטו, שלא יצטרך לרדוף אחר הפרנסה, שרדיפה זו, היא למעשה עונש על חטאיו. ועזרה בכל נושא - דהיינו שתהיה לו סיעתא דשמיא ותפילותיו יתקבלו. ותנאי הפנסיה - זה השכר הגדול המוכן לו לעולם הבא על התשובה שעשה בעולם הזה. היתכן שהאדם יותר על האפשרות הזאת, ויעדיף שישפוט אותו בבית משפט רגיל, ויקבל עונש? כולם זכאים את הנמשל: בעולם הזה כולנו אסירים, המחכים בכל רגע ורגע להישפט, ויש בידינו לשפוט את עצמנו ולצאת זכאים, כי כל אדם ואדם שופטים אותו בכל יום ויום ובכל שעה ושעה בעשרים וארבעה בתי דינים שיש בשמיים, כל ימי חייו, ואחר מותו ידונו אותו עוד, בבית דין הגדול שבשמים. וידוע שהקדוש ברוך הוא, הוא לא יתן, כמו שאמרנו חז"ל: כל האומר הקדוש ברוך הוא יתן - יתרו מעיו. אלא, הקדוש ברוך הוא רחמן - למי שעושה תשובה. אבל מי שלא עשה תשובה, הקדוש ברוך הוא דן אותו בלי שום ויתורים, מדה כנגד מדה, לפי מה שראוי לו, כל אחד לפי גודל פשעיו וחטאיו שחטא ופשע כל ימי היותו על פני האדמה.

והעיקר הוא כבר בעולם הזה! כל הצער והייסורים שהאדם עובר ביום יום, הם רק בגלל המשפט היומיומי שדינים אותו, שלכן שולחים לו ייסורים, הבאים לעורר אותו לעשות תשובה על חטאים שבדיו, ולכלל אדם ישנה אפשרות לבטל את אותם הדינים, ולחיות חיים מתוקים בלי שום דין! על ידי שישפוט את עצמו בעצמו - כיצד אפשר לוותר על זה?!

התבודדות ומעלת התפילה
הספר של הרב שלום ארוש
052-2240696

הרה"ק ר' אברהם מרדכי אלתר מגור זצ"ל ז"ע-ה "אמרי אמת" מגור ו' סיון

לאורם נלך

הילולא דצדיקיא

קו האמונה
02-6444250

אך בחג השבועות התרצה וקיבל עליו את עול האדמורו"ת. היה מעורר את חסידיו שלא יבטלו זמנם, אלא ירבו בשקידת התורה. והיה רגיל לחזור על דברי הרבי הזקן מקוקב שיהיה אומר: "רוצה אני שלא תחטאו לא מחמת האיסור, אלא מחמת שלא יהיה לכם פנאי לחטוא". מגודל חשיבות שמירת הזמן בעיניו ניתן ללמוד מהעובדה המדהימה כי היה לו שיעור קבוע עם נכדו בין 10:53 ל 11:00 ובישיור זה הספיקו לגמור מסכת שלמה תוך חודש ימים!

לרבי אברהם הייתה ספרייה גדולה בכל מקצועות התורה, ובה אלפי ספרים. כאשר הוא נהג שלא להכניס לארון ספר בלא שעבר עליו קודם וידע את תוכנו בעל פה. חיבתו לספרים הייתה גדולה כל כך, שהיה מבקש מחסידיו שהלכו לארצות אחרות שיחפשו עבורו ספרים מסוימים, וכשהודיעו לו כי מצאו את אשר ביקש, היה מצפה בכליון עיניים עד שהספרים יגיעו אליו.

בשנת תרפ"ב נפטרה אשתו הראשונה, ממנה נולדו שני הבנים שנעשו אדמו"רים, רבי ישראל ורבי שמחה בונים. בהספדו עליה הזכיר שבצעירותם, בעת שהיו דחוקים, מכרה את תכשיטיה כדי שיוכל לקנות ספרי קודש.

בשנת הת"ש, השנה הראשונה לחורבן יהדות פולין, ניצל בנס מעמק הבכא ועלה לארץ ישראל בלוויית בניו וכמה מבני משפחתו. מאז הועתק מרכז חסידות גור לירושלים עיר הקודש.

שיברו של הרבי היה מר. מתוך מאות אלפי חסידיו נותרו בחיים עשרות אלפים בלבד. למעלה ממחצית צאצאיו נספו ובכל זאת המשיך הרבי לחזק את חסידיו בדברי אמונה כי כל מה שהקדוש ברוך הוא עושה הוא לטובה, ושצריכים להאמין שכמו שנתקיימו כל התוכחות שבתורה כך יתקיימו כל הנחמות. כשהגיעו פליטים ניצולי שואה, הורה לבניו ולחסידיו לטפל בהם בגשמיות ורוחניות.

יומיים לפני חג השבועות תש"ח אמר למקורביו "אני רוצה לעלות למעלה". חשבו שרוצה לעלות לדירתו, שהייתה בקומה העליונה. אולם הוא הוסיף: "צריכים אותי שם". ובחג השבועות שנת תש"ח, בעת מלחמת השחרור, החזיר רבי אברהם מרדכי את נשמתו הטהורה לבוראו.

בז' בטבת שנת תרכ"ו נולד בשטומ"ץ לגאון הקדוש רבי יהודה אריה לייב בעל "השפת אמת" בן בכור - רבי אברהם מרדכי אלתר, נכד לבעל ה"חידושי הרי"ם" זצ"ל.

רבי אברהם מרדכי שקד על התורה בכישרון תפיסה נדיר. יגיעו בתורה הקדושה הייתה בהתלהבות ובשמחה ובהגיעו למצוות כתב עליו אביו זצ"ל "הוא כלי מוכן לקבל שלמות".

רבי אברהם בא בבירת הנישואין בגיל ט"ו ועבר להתגורר בסמוך לחותנו בעיר ביאלה. לרבי אברהם נולדו חמישה בנים כאשר רבי מאיר הבכור נהרג על קידוש השם בשואה ובנו השני רבי יצחק אלתר נפטר בחי' אביו ל"ע. לאחר הולדת בנו מאיר הי"ד חזר רבי אברהם לעיר גור כדי להסתופף בצלו של אביו הקדוש ושאר שם עד פרוץ מלחמת העולם השנייה.

רבי אברהם היה דריז מאוד, לא איבד רגע לבטלה, ומגיל שלוש כשכבר ידע לקרוא לא פסקה גירסא מפומיה. את כל זמנו הקדיש ללימוד תורה בשקידה ומאחר יותר להדרכת החסידים. עוד מילדותו חינכו אביו, בעל השפת אמת, להיות דריז, והדריכו שלא להרבות במחשבות יתירות, רק לשמוח בחלקו וללמוד תורה בשקידה. "ותקח לך מזדריזות שמביא לידי חסידיות... כי ברגע אחד בזריזות יעלה לך יותר מכל אלה החשבונות".

כבר מילדותו היה רבי אברהם מרדכי מחבב במיוחד את ארץ הקודש. כשהיו מגיעים שלוחים מארץ ישראל לאביו, האדמו"ר בעל השפת אמת, והיו רוצים לתת לו מזכרת מארץ ישראל, היה אומר לשליח: לך אצל בני ר' אברהם מרדכי ותן לו המנתה, כי הוא אוסף כל חפץ מארץ ישראל". חיבה זו היא שעמדה בבסיס יחסו לארץ ישראל ולמצוות העלייה אליה. לימים התברר שמכוח אותה חיבה ניצלו אלפים מחסידיו מהשואה, ומהם המשיכה חסידות גור את דרכה בקודש.

לאחר פטירת אביו בה' שבט תרס"ה, בגיל חמישים ושמונה שנים בלבד, מארע שזעזע את כל חסידות גור, הפצירו בו החסידים למלא את מקום אביו. רבי אברהם סירב במשך כמה חודשים

משלימים את תורת רבי חיים קנייבסקי

כן קיבלו ישראל את התורה, וכן כל יהודי יקבל את התורה:

ויאמרו כל אשר דבר ד' נעשה ונשמע.

זה היסוד והנלי לקבלת התורה

אהבת ישראל - מה זה בשבילך?

♥ יצאנו לשטח, התשובות לפנינו ♥

בס"ק
אהבת ישראל:
שרובה בשביל כל אדם
מעם ישראל מה שרובה
לעצמו.

פלו - מוח
(פרב לזוס ארוס)

אהבת ישראל בלבוי, אצור אכל
יפודי באלי פוא,
אז עצם פיות חלק מכל ישראל

אהבת ישראל דטדיו.
לעצור לכל יהודי קאטר הוא,
אז עצם פיות חלק
גבול ישראל
ירון אשכנזי
(פרב ירון אשכנזי)

אהבת ישראל
עברת
שני: זאמר לא
ליל
כדיך אכל

אהבת ישראל אכל
אפילו אחד לא
נכח בדרך אכל
(פרב אינדי)

חילתו דטדיו

אהבת ישראל היא:
זדור אהבה בשן, אכיל
אולי כחור שבט אכס
קוצם אור המומד אפני
שנחוב אור המביד.
קר נול אצלו א השוני
ואהמשך יחד בומדור
אליה השוני.

אליה השוני

אצלו נשמע:
ידידיה מטה בן מורה מרחק חיל
מטה בן מרחק פרייה או.
(פרב אביאקדור חיות)

החבורת שמעניקה כלים לאהוב.
052-2240696

מחכים אק אהובה לך
מפי בלבילק אהבת ישראל? (במלסט קצב)
תשובות לשלוח למייל: al5308000@gmail.com

שמחה ממתיקה כל דין

עשיתי שום דבר מיוחד", ענה היהודי כשהוא מופתע ותמה מפשר שאלתו של החוזה.

פתח החוזה ואמר לחסיד: "כשבאת אלי בראשונה ראיתי שנגזר עליך גזר דין שאינו טוב. נשמתי הרגישה את הגזירה ולכן היית כל כך עצוב. ועכשיו אני רואה שהגזירה התבטלה לחלוטין! סיפר לו החסיד את כל מה שקרה באותו מלון. חיך הרבי ואמר: "כעת אני רואה בחוש מה גדול כוחה של שמחה אמיתית שיכולה לבטל כל גזר דין". ומעשה בבתו של אחד הצדיקים שהייתה עקרה שנים רבות והלכה להתברך אצל רבי רפאל מברשיד זיע"א. אמר לה הרב: "אם תהיי בשמחה תזכי בקרוב לבן זכר". כששאלה את אביה מה הקשר בין שמחה לבנים? ענה לה האב כתוב: "ותשחק שרה בקרבה" ובסמוך כתוב "הנך הרה ויולדת בן". וכן דוד המלך אמר "אם הבנים שמחה" - אם את רוצה להיות אם הבנים, תהיי בשמחה. האישה עשתה כל שביכולתה כדי להיות בשמחה ואכן זכתה לבן זכר כמו שהבטיח רבי רפאל.

רבי נחמן אומר ששלימות השמחה היא לקחת את העצבות ולהפוך אותה לשמחה. וזה דבר הדורש מאמצים ניכרים עד כדי מסירות נפש, כי בשעת הניסיון רואים רק את הרע וקשה להתרוסס ולהתגבר להיות בשמחה. אבל אם נזכיר לעצמנו במה אפשר לזכות ולאייזו קרבת השם ניתן להגיע, וכמה ישועות ניתן לפעול - זה יכול בהחלט לתת לנו את הכח למסור נפש עבור השמחה ולהפסיק להיות נשלטים על ידי רגשותינו, ואדרבא לשלוט בעצמנו ולשמוח עד כדי ריקוד ועל ידי זה נזכה לכל הישועות.

"סע מיד לביתך", פקד החוזה על חיימק'ה, אחד מחסידיו. הדברים נפלו על אוזניו כרעם ביום בהיר. הלא מספר ימים לא מבוטל עושה הוא בדרכים ואך זה עתה הגיע ללובלין מתוך תקווה וציפייה לשהות במחיצת רבו, וכעת הרבי מצווה עליו לשוב לביתו ללא שיהיה?! בשפה רפה ניסה להסביר ולטעון לפני רבו, אבל גם הוא ידע שאין דבר נסתר מעיניו של החוזה הקדוש, וכחסידי נאמן קיבל את הדין בביטול ובהכנעה ויצא לדרכו לשוב לעירו. בדרך עצר בפונדק דרכים. בפונדק ראה חבורת חסידים ששמה פעמיה לובלינה אל החוזה. ראו חבריו את פניו הנפולות ושאלוהו לפשר העניין. סיפר להם החסיד את הקורות אותו ותינה את צערו הגדול.

התחילו החסידים לעודד ולחזק את רוחו. ואמרו לו: מפני מה אתה עצוב? מפני שאתה כביכול נאלץ להתרחק מרבינו הקדוש; אבל למעשה בניסיעתך אתה מקיים את ציווי של הרבי בכל פסיעה, נמצא שאין קרוב סמך לרבי. השמחה החלה שבה ומפעמת בלב החסיד, והלהיטה את לבבותיהם של כל בני החבורה, והם גמרו ואמרו לערוך סעודת סרעים. ישבו אכלו ושתו, שרו ודיברו דברי תורה ופצחו בריקודים, עד שהשמחה הרקיעה שחקים. למחרת היום אמרו בני החבורה לחסיד: "כעת, בוא אתנו חזרה לרבי!" "מה נשתנה?" תמה החסיד, "הלא אתם חיזקתם אותי כל כך לקיים את הציווי של רבינו..." נענו החסידים ואמרו: "את מצוות הרבי קיימת בכך ששמחת שמחה גדולה ועצומה וכעת אתה רשאי לשוב אליו".

כשראה "החוזה" את החסיד בשנית התפעל ושאל: "אמור לי, יהודי, אצל איזה אדמו"ר היית ומה עשית?" "לא הייתי אצל שום אדמו"ר ולא

חיזוקון

מתחזקים בשמירת שבת

דיני קידוש

מצוה מן המובחר לשומעים את הקידוש לטעום מהיין לחיבוב מצוה. ויש בזה גם סגולה לרפואה למאור העיניים.

(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

הראיני את מראיך.

הרב שלום ארוש בתפילה על עם ישראל

במברות צדיקים במרוקו

סמינר של תודה

היכן יש פסוק מסויים בפרשה ארבע מילים רצופות בנות אותו שורש?

תשובה לפרשת בהר:

"שָׁבַע שְׁבַתָּת שְׁנַיִם שְׁבַע שְׁנַיִם שְׁבַע" (ויקרא כה ח)

זוכה לפרשת בהר: אהרון רייזמן, בית שמש.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

לרשום, תודה לה' שאני לומדת בבית ספר תודה לה' שהסמינר שאני מאוד רוצה להכנס אליו לא קראו לי לראיון וזה מאוד מדאיג אותי, תודה על כל הטוב וכתבתי עוד הרבה תודות.

שלום. שמי יהודית ואני לומדת בכיתה ח'. אני חייבת להקדים ולומר שאני מאוד מתחברת לרעיון של כבוד הרב שליט"א, להגיד תודה על כל מה שה' עושה ולכתוב על זה סיפור.

אחרי שנראה שבדרך הטבע אין סיכוי שיקראו לי לראיון עבר מספיק זמן בשביל זה ובטח הם שכחו ממנו או שהתעלמו, באותו שבוע קיבלנו טלפון מהסמינר ובו הודיעו לנו שהם רוצים לקבוע לנו מועד לרישום.

התרגשתי מאוד פתחתי ב"מזמור לתודה".

הגענו לראיון והוא עבר בשלום ברוך ה'!

ואני תפילה שיקבלו אותי וברצון ואני אקבל תשובה חיובית מהסמינר ואני עושה חצאי שעות של תודות לאבא בשמים בטוחה שבע"ה אתקבל לסמינר הטוב והנכון עבורי.

לפני כמה חדשים נרשמתי לסמינר שמאוד רציתי להכנס אליו. אבל ברצון ה' כמובן הם אפילו לא קראו לי לראיון לראות מי המדוברת.

הדבר הקשה היה שאת החברות שלי שנרשמו לשם כן קראו לראיון.

יש לי פנקס מיוחד, פנקס התודה בו אני כותבת את כל התודות גם מה שנראה בעיני פחות טוב.

באותה תקופה לא כתבתי בפנקס זה.

ביקשתי מבורא עולם שיעזור, התחננתי בכל ליבי.

באותו שבוע עשו לנו בבית הספר תכנית, הנושא היה על תודה ואמונה, באותו יום מאוד התחזקתי, הגעתי הביתה ופתחתי את פנקס התודות והתחלתי

אמרתי תודה וקיבלתי כרטיס כניסה לסמינר

צדקה | סיוון

צדקה זה גם בדיבור, להצדיק את הבריות בפיו.
(א.ב. של החיים)

לקבלת מטרים מחזקים - 052-6672221

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשורון

קפד זנבו

מלאו את המלבנים לפי ההגדרות, לאחר שסיימתם העתיקו את החלק הראשון מכל מילה לתחתית הדף ותקבלו משפט ממגילת רות

2	1
4	3
6	5

1. בור ששאבו ממנו מים בימי קדם
2. מלאך/ חומר נוזלי וצמיגי היוצא מהעץ
3. תכשיט התלוי על השרשרת
4. רהיט המשמש לישיבה (כתיב מלא)
5. אשת אהרון הכהן
6. מילת אישור או הסכמה

“ _____ ”

בדיחות הדעת

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירה

הרב אבוחצירה - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

לחיות עם סדר יום

לומדים להצליח פרק יד'

הרופא נתן לפציינט "שלושה חודשים" מקסימום. והנה קרה נס והאישה הבריאה. אמר לו הרופא: "תגיד תודה לפחות".

השיב הפציינט: "דוקטור, תגיד אתה תודה - כי כאשר גסטתי ראיתי את המלאכים מכינים את רשימת הרופאים שצריכים למות השנה, וביניהם היה גם השם שלך. אז אמרתי להם: "תוציאו אותו מהרשימה. הוא בכלל לא רופא!"

אנו ממשיכים בע"ה ללמוד על המיומנות הראשונה מתוך חמש המיומנויות, שהן: סדר וארגון, ניהול זמן, התמקדות, ריכוז ומוטיבציה. הזכרנו שתלמיד מסודר ומאורגן, מגיע לכן/לכיתה/לתיכון/לישיבה עם "ארגז כלים" שונה לגמרי מאשר תלמיד שאינו מאורגן ומסודר. ומכאן הדרך להצלחה בלימודים היא קצרה.

רק להרוויח

לא רק בלימודים הילד המאורגן יוכל בע"ה להצליח, אלא, ילד הרוכש סדר וארגון, החיים שלו נהפכים לחיים מסודרים והוא לומד אגב זה גם לקבל "משמעות בחיים". הוא מבין שהחיים אינם הפקר, או שהוא חי בהם סתם כך, כי הוא נולד לפני כך וכך שנים ואין לו ברירה יותר טובה אלא "להעביר" את הזמן עד ש... ילד מסודר, מקבל "אחריות" על חייו ופעולותיו, כי הוא חי עם מטרות ויעדים בחיים, הוא גם מפתח עצמאות והבנה של המושג "תהליך" בצורה מסודרת. כל אלו גורמים לו "לחיות את החיים" ולא רק להיסחב לידם. זה תורם להעלאת ערכו העצמי בעיני עצמו וסביבתו ובכך מעלה את ביטחונו העצמי ביכולותיו. ילד מסודר, גם מפתח התחשבות בסביבתו ובזולת - כי הוא חי בצורה מסודרת המאפשרת לו לראות שיש משהו שחי לצידו וגם הוא בעל צרכים ורצונות משלו. כלים אלו שהוא יקבל הינן נכס ערכי רב וחשוב ביותר להתפתחותו התקינה בגיל בית הספר, ומהווים הכנה חשובה לחיים תקינים כאדם בוגר, שמועיל לעצמו, למשפחתו ולחברה.

כחלק בלתי נפרד מתוכנית העבודה לבניית אישיות מסודרת ומאורגנת, עלינו לבנות לילד בכל גיל עד כמה שניתן "סדר יום קבוע". ילד שחי בתוך "סדר יום" קבוע פחות או יותר, זה תורם לו בראש ובראשונה לתחושת ביטחון עצמי. ילד שחי בתוך סדר יום מובנה, מרגיש בטוח ועוץ כי הוא אינו צריך להשקיע מאמצים, אנרגיה וכוחות לחשוב מה לעשות בכל רגע נתון, כי חייו מאורגנים ומסודרים. נשפר את רמת הסדר והארגון שלנו בבית ע"י קיום בית מסודר ומאורגן, סדר יום קבוע (מגוון ולא משעמם) של הפעילויות, יצירת רוגע ושקט בחיי הילד בכל התחומים וכך נשפיע ונעצב את אישיותו מחדש והוא ייהפך עם הזמן לילד מסודר ומאורגן. חשוב מאוד שכל הדמויות הקרובות אל הילד, יהיו מעורבות בעבודה על שיפור הסדר והארגון שלו, כאשר כל הדמויות הללו יהיו עבורו דוגמה אישית בעניין זה דהיינו: ההורים, סבא וסבתא המטפלת/הגנת/המורה וכו' הילד "יפנים" את תחושת הסדר לאישיותו. סביבה מסודרת ללא לחץ, תקנה לו את היכולת לסדר, לארגן ולסמין בצורה טובה את חייו הרגשיים והסביבתיים ומכאן תשפיע בביצוע משימות שונות בבית ובבית הספר על הצד היותר טוב וכמובן מכאן להצלחה לימודית הדרך קצרה.

באיזה גיל מתחילים?

החינוך וההרגל לסדר וארגון, מתחיל מהיום שבו התינוק נולד ומתפתח בעקביות לאט לאט מתוך הפנמה תוך כדי התפתחות הילד.

בגיל 2-0: החינוך וההרגל לסדר וארגון, נעשה בעיקר ע"י "דוגמה אישית". דהיינו: הילד גדל בבית מסודר ונקי, סדר היום שלו מאורגן ועקבי והוא לומד שהחיים שהוא גדל בתוכם, יציבים, ברורים, מאורגנים ומסודרים.

החל מגיל חצי שנה: אפשר להכניס אותו לתוך "העניין". נסדר את הבית ואת חדרו, מיטתו, ארון הבגדים, פינת המשחק וכדו' "בנוכחותו". תוך כדי הארגון והסידור "נשוחח" איתו ונגיד לו: "אמא מסדרת למשה את המיטה, המיטה של משה תהיה מסודרת כי משה הוא ילד מסודר" אותו הדבר עם הניקיון בבית, עם סידור הארון, הבגדים והמשחקים. בקיצור - נדאג לסביבה מסודרת

איך נשפר את תכונת הסדר והארגון?

כמו תמיד ע"י דוגמה אישית. הילד רוכש את גיבוש אישיותו מסביבת גידולו, ולכן אנו-ההורים הם הראשונים שמהווים מודל לחיקוי עבור הילד בענייני סדר וארגון. אין ספק שילדים שחיים בבית מסודר, מאורגן ונקי, לומדים להעריך סביבה מסודרת וישאפו להיות מסודרים בעצמם. סדר חיצוני משפיע על הסדר הפנימי וכך מתגבשת האישיות המסודרת. ולהיפך - אם הילד מתרגל לחיות בסביבה מבולגנת, הוא יבין שאלו הנורמות המקובלות ויתרגל לחיות בחוסר סדר חיצוני, שכמובן ישפיע גם על הפנימי.

העלון מוקדש לע"נ
אסתר בת שושנה ז"ל
שמואל בן דוד ז"ל
משה בן יצחק ז"ל
להקדשת העלון: 02-5308000

וניידע את התינוק שאנו מסדרים בשבילו כי אנו אנשים מסודרים. לפני המקלחת וכדו' נכין לו בגדים נקיים ונגיד לו: "אמא מכינה כאן בגדים נקיים למשה, כדי שהבגדים יהיו מוכנים מיד בסיום המקלחת" (ארגון). אותו הדבר בזמן הכנת האוכל וכדו'.

בגיל שנה וקצת

כאשר הילד מתחיל לזחול וללכת, ביחד עם כל פעולות הדיבור והשיחה הנ"ל, יש להוסיף לו פעולות שהוא יעשה בעצמו וילמד דרכן את עקרונות הסדר והארגון - ושוב זה מתחיל בנ-ההורים, ילד שפוחת את ארון הבגדים, האוכל, הכלים או את המקרר וכדו' תוך כדי זחילה/הליכה רואה שהבגדים או המצרכים מסודרים בקופסאות ומונחים בצורה הגיונית ולא בבלאגן, יקלוט בעצמו שהחיים מתנהלים מתוך ארגון וסדר. ילד שרואה את אמו מקפלת את הכביסה בצורה מסודרת ומכניסה את הבגדים בסדר לתוך ארון מאורגן - ספּוּיִם את עקרונות הסדר והארגון.

הלאה בגיל: עם התקדמות הגדילה והיכולות המוטוריות, יש לשתף את הילד לסדר וארגון בעצמו: ע"י עזרה לאמא בסידור הבית, נניח לאחוז בסל הכביסה כשהיא מקפלת את הכבסים, לעזור לו להחזיר את הצעצועים למקומם תוך סיועם לקטגוריות: קוביות, בובות, מכוניות וכדו'. פעולות אלו יקנו לו הרגל לסדר וארגון. המשך בע"ה בשבוע הבא.

להיות נציג
כל אחד יכול, גם אתה!

"אני קורא לכל
אחד ואחד
להשתתף במערך
הפצת הספרים"

(הרב שלום ארוש שליטי"א)

אם זורם לך בדם אהבת ישראל - 052-7112793 | אנחנו כבר נענה לך על הכל!